

bán lại cho tôi cả. Tại vì ở đó, họ bán trực tiếp hết. Họ bán trực tiếp hết. Và tôi có nộp cho họ đồng xét xử là, sau này tôi có mua của Ricoh, Fuji Xerox, rồi tôi mua... thì tất cả những thứ tức mua máy của các đơn vị khác cũng đến từ Nhật Bản. Họ đều làm cho tôi một hợp đồng, trong đó có hai phần là phần bán máy in và phần Click Charge. Đặc biệt là trong hồ sơ vụ án, có một cái hợp đồng của STS – cũng là một đại lý của KMV, trong đó cũng có hai phần là phần bán máy là 1,289 tỉ; phần ở dưới trang in là dịch vụ Click Charge, mỗi trang là 400 đồng. Trong đó họ có cho tôi 400 ngàn bản in miễn phí. Thì cái việc Sao Nam, họ lợi dụng là, họ lừa tôi làm Printing Shop, tôi tin tưởng họ. Là họ nghĩ tôi mặt tiền Minh Khai, giàu, họ lừa. Họ còn hỏi tôi là mua cỡ bao nhiêu tiền máy in, tôi nói mua tới 52 tỉ. Tức là cái dự án tôi đầu tư về máy in tới 52 tỉ mà. Nên họ sướng, họ bán cái rồi họ tới họ lừa. Đấy. Như vậy là cái việc lừa này nó không phải chỉ là cái máy.

Còn họ lừa bạn tôi, anh Diệu này và những người khác, họ cũng lừa không Click Charge. Họ lừa không Click Charge thế thì bây giờ, họ tới, họ cung cấp mực vật tư thì vẫn hoạt động, thuận thảo. À, năn nỉ họ thì vẫn hoạt động. Nhưng mà nếu như mà họ đưa một cái đơn hàng qua mà nhiều tiền mà anh chậm thanh toán, là anh gọi điện họ không qua, tại vì mực, vật tư họ giữ.

Còn hiện nay, tôi không có thừa nhận cái tài liệu mà họ nói bán cho công ty gì mà nhà nước đó. Máy công ty đó. Thì công ty nhà nước khác với công ty kinh doanh của tôi ở chỗ như thế này: Bây giờ bán cho tòa án mà cái ông văn phòng đó, ông in thì bây giờ đem mực vật tư tới, ông mua bao nhiêu, tòa án thanh toán chứ có phải khách hàng thanh toán đâu. Nên bán cho cái máy Covid – 19 đó, họ bán bao nhiêu tỉ cho nhà nước cũng dễ lắm, nhưng bán cho đơn vị tư nhân là họ làm không được. Làm ra trang in không được. Nên cái máy Covid, bây giờ ba, bốn tỷ, nó lừa nó bán cho nhà nước ba chục tỷ cũng được nhưng bán cho một doanh nghiệp như tôi nè, là chết liền, không có làm được. Nên câu chuyện, không lấy chuyện bán máy vô nhà nước, lừa lấy tiền ngân sách để đi so với tôi được. Vì vậy, nên mấy chỗ đó người ta không có kiện mà chờ nhà nước bắt bỏ tù kia. Chứ mà các đơn vị nhà nước, nó bán đấy mà. Có ai kiện đâu. Còn tôi là khác, tôi kinh doanh, tôi phải kiện. Như vậy lừa Click Charge, nó đã rất là rõ.

6. Về Lừa Bảo Hành.

Thưa hội đồng xét xử là, cái việc lừa bảo hành này rất là rõ. Tại vì, họ đã ký vào trong hợp đồng thời hạn bảo hành là 12 tháng, mà còn một thông tin nữa, là bảo hành 9 triệu bản in trên cái phiếu bảo hành này. Nếu đánh máy lỗi, nếu đánh máy sai thời hạn thì cũng không thiếu cái đó. Với thứ hai là, cái đơn vị thương mại thì không có quyền ấn định thời hạn bảo hành. Và tôi, hôm nay trước hội đồng xét xử với mọi người, tôi rất tự hào, tôi là một người kỹ sư chế tạo máy. Nên hôm nay tôi sẽ nói là cái cô mà KMV này, đại diện Konica nói rằng, khuyến cáo bảo hành 3 năm, 2 năm tùy ý là sai. Bởi vì trong cái hợp đồng mà ký kết giữa hai bên đó, ghi rõ là bảo hành là do khiếm khuyết của sản xuất. Chỉ có người kỹ sư chế tạo máy, người ta mới biết người ta dùng vật liệu chỗ nào. Vật liệu đó luyện kim gì, nhựa nó như thế nào và các vết nứt tế vi trong đó, trong quá trình chuyển động, tải trọng động thì nó sinh ra vết nứt như thế nào. Do khiếm khuyết về kỹ thuật nên người sản xuất sẽ qui định bảo hành. Ví dụ, cái nồi cơm điện. Thì nhà sản xuất của nồi cơm điện, đưa vào siêu thị thì họ kèm theo cái phiếu bảo hành, anh phải ghi vô cái ngày bán thôi. Người bán không bao giờ được ghi trong hợp đồng là bảo hành bao lâu. Và Konica Việt Nam cũng chỉ là đơn vị thương mại, họ không được quyền ấn định thời gian bảo hành. Các đại lý bán máy cho Toyota hoặc các hãng, đều là sổ bảo hành do người sản xuất, từ nhà máy sản xuất, họ qui định bảo hành. Nên họ lừa bảo hành mà bây giờ họ chối.

Như vậy, vấn đề lừa bảo hành là vấn đề rất rõ. Còn hôm nay, trước đại diện viện kiểm sát và tòa án, họ còn nói là họ phát phiếu bảo hành cho tôi từ tháng Ba. Mà trong khi tới tháng Tám, tháng Bảy, tôi mới phát hiện ra họ lừa, tôi mới mua cái máy của STS, tôi làm đối chứng để tôi trả máy. Thì từ tháng Ba, tôi với họ là rất thuận thảo, họ đưa cái máy bảo hành, cái phiếu bảo hành thì tôi nhận. Mà họ đã ghi vào hợp đồng là thời hạn bảo hành rồi thì họ đưa phiếu bảo hành làm gì? Và tại cái biên bản hòa giải sơ thẩm, họ cũng thừa nhận là họ không giao phiếu bảo hành. Họ hứa với tòa trong biên bản ngày 15 là họ chỉ giao cho tòa bản phô tô thôi. Họ

giao cho tòa mà. Thì đến đây họ lại khai dối là họ giao cho tôi phiếu bảo hành. Rất là ngang ngược.

Như vậy hành vi lừa là có 6 hành vi.

Và hôm nay tôi tranh luận một phần nữa. Đó là cái phần hợp đồng 038. Hợp đồng 038, tôi không chỉ tranh luận ở tòa dưới, tòa cấp sơ thẩm, cấp phúc thẩm mà tôi tranh luận với cả cấp giám đốc thẩm. Thậm chí, khi kháng nghị sai, tôi cũng lên tôi gặp lãnh đạo tòa án. Tại vì sao? Tại vì tôi là người nghiên cứu pháp luật. Cái hợp đồng 038 này ... Muốn như thế nào, mà khi tôi đã kiện ra là, yêu cầu tuyên bố hợp đồng 038 vô hiệu, tôi đã đóng án phí, thì trách nhiệm của hội đồng xét xử là phải xem cái hợp đồng này, nó có hiệu lực hay không. Tại vì có hiệu lực hay không. Nó không thỏa điều kiện để có hiệu lực, điều 122, thì lập tức nó không thay thế được. Dù tôi có thanh lý, các bên có trả tiền cho nhau xong rồi nhưng mà hợp đồng này mà bị kiện thì vẫn phải xem tính hiệu lực của nó. Ví dụ như hợp đồng này mà mua ma túy, mua bán ma túy nhưng vì không có ma túy nên giao bằng máy, thay thế bằng cái máy thì làm sao mà hợp đồng 038 này có hiệu lực được. Nên hợp đồng 038 là hợp đồng phải xem xét. Và họ lừa tôi là họ lừa từ hợp đồng 038 này, lừa từ cái phiếu báo giá. Vì luật qui định là cái hợp đồng, là phải xem hành vi lừa dối của họ là trong suốt quá trình và phải đặt hành vi lừa dối này trong mối liên quan của giao dịch và trong toàn bộ cái liên quan giữa họ bán cho tôi với những khách hàng khác. Không thể nói rằng, cái này không liên quan. Chúng ta đang sống là đàn ông liên quan tới đàn bà. Tòa án liên quan với viện kiểm sát, liên quan hết. Bây giờ họ bán cho tôi một cái máy như thế này, họ lừa tôi. Dẫn đến là tôi không biết làm sao hoạt động. Mà tôi không có cái gì để mà kiện người ta để mà mở mặt khẩu. Thì cái việc hợp đồng 038 đó là tôi đề nghị là phải tuyên bố hợp đồng 038 này vô hiệu do lừa dối và hợp đồng 03 vô hiệu cũng do lừa dối nhưng mà lừa dối kéo theo. Cả hai cái đều lừa dối và nó đi liền một hệ. Vì hợp đồng là sự thỏa thuận các bên. Sự thỏa thuận có thể là bằng miệng, bằng hành vi hoặc bằng văn bản. Thì sự thỏa thuận của tôi cho đến đây là ký kết nhưng mà trước đó là giao kết. Vì vậy, tôi đã nói rõ hợp đồng 038.

Đến đây thì tôi thưa hội đồng xét xử rằng là, KMV và Sao Nam có 6 hành vi lừa dối. Nó gắn liền với những việc họ không làm, những việc mà pháp luật qui định họ phải làm:

Thứ nhất là họ lừa về chủ thể. Tức là họ không thông tin cho tôi, họ không đưa cho tôi giấy chứng nhận nhà phân phối ủy quyền.

Hai là, họ không niêm yết giá bán theo qui định của pháp luật để họ lừa giá.

Ba là, họ không làm thủ tục với Sở Công Thương để lừa khuyến mại.

Bốn là, họ không thông tin xuất xứ để lừa xuất xứ.

Năm là, họ không phát phiếu bảo hành để lừa bảo hành.

Sáu là, họ không thông tin về dịch vụ Click Charge để bỏ lửng cái hợp đồng dịch vụ Click Charge.

Việc họ thu hồi cả hai máy là họ đã thừa nhận sự lừa dối này. Và họ đã lấy lại một máy, còn cái máy này là họ mua lại cũng nhằm mục đích che giấu sự lừa dối, chứ không phải do thiện chí. Bởi vì trên đời này, không có ai, người ta nói: "ê! mầy lừa tau, mầy đem tiền lại trả tau. Không thì tau đập mầy chết!". Cái tự nhiên, ông tới ông nói "tôi thiện chí, thôi để tôi lấy máy zê". Tôi nói tôi đập nó chết, mầy lừa tau, mầy đem trả tau, không thì tau đập mầy chết. Cái tự nhiên, nó tới, nó nói "nó thiện chí". Nói zậy mà thế gian này cũng nghe được. Nếu nó không lừa dối thì công việc đầu tiên nó phải nói: "Tôi không có lừa dối anh á, anh kiện đi đâu thì anh kiện đi". Thôi, chứ mắc mớ chi đi thu hồi. Mấy tí bạc chứ đâu phải giỡn đâu. Nên cái hành vi lừa dối, cái việc lừa dối này, nó đã thể hiện bằng hành vi. Và đứa con nít bao nhiêu tuổi, nhìn cái sự việc diễn ra thì nó cũng biết đây là bọn lừa. Và nó lừa một cách kinh hồn! chứ có phải một mình tôi đâu. Sau vụ này, rồi tôi còn làm ra một số vụ lừa nhà nước, lấy Học Viện Chính Trị 5,2 tỉ, cái máy còn tệ hơn cái máy bán cho tôi. Lừa y như cái máy bán Covid. Lừa nhiều năm rồi. Đất nước và dân tộc này không thể chịu nổi cái bọn lưu manh này.

Luật sư Độ Bổ sung:

1. Về mối quan hệ giữa KMV và sao Nam:

Trong Bản án sơ thẩm có phần nhận định: "Sao Nam là nhà phân phối của KMV, KMV bán đứt máy in C1100 cho Sao Nam".